

N:o I.

Stockholms Posten.

Torsdagen d. 29 October 1778.

Sådan är Titeln af en Skrift, til hwars utgifwande tvänne gånger i weckan et Sällskap här i Staden förenat sig. Anledningen hä til och Innehållet af detta Blad äro tvänne omständigheter, hwarom det Allmänna äger rättighet, at nu strax fördra uplysning. I en tid, då genom den wisaste Konungas outtrötteliga bemödande, et fordom i djupaste förnedring, willewolla och fördärf fördradt Rike, upnådt högden af ära, ordning och wälmåga, i en så lycklig tid, tyckes ingen ting wara lofwärdare, än at på alle redligt sätt fördrå meklen til det allmänna nöje, öfwer Fäderneslandets lyckeliga belägenhet, för hwars delande med Sin Höga Person, Kongl. Maj:tit för godt, at Rikets Ständer för det närwarande sammantalla. I en Monarchisk regering, där folket är endtledigat från alt bekymmer om egen wälfärd, där en arbetar och millioner niuta, är ingen ting farligare. än at lämna hopen at den lyflosöhet, som en påfbruten sällhet nödwändigt medförer. Meniskan, wärfsam af naturen, har en sådan fasa för ledigheten, denna förminskning af des wärelse, at hon hellre arbetar på at skada sig sjelf, än hon samtycker, at geöra aldeles intet. Et trunnet och otunnat fallslag, som fordom lyflosatte med Politiske twister, manwärdat och förkrat Gniellets läckra och öfkyldiga nöjen, tyckes i sonnerhet tarfma, at blifwa muntradt och uplyst. Detta är et ändamål, som några sälla Lärdoms-Jokare, brinnande af et upriktigt, fastän förhånda wannäktigt nit, at i sin måa bidraga til Regeringens wisä affigter, och öfwerlygde, at kunskap är et lysande öfmerköd, då den ej leder til medboraelighet: hafwa förefatt sig med denna Skriftes författande. Andamålet är klanderlöft; des winnande wore lyckeligt. Wi äga wäl förut flere Tidningar och Journaaler; men til måsta delen inffränkta jannom mindre rymliga gränser, Dagligt Allehanda undautagit, som utan twifwel är öfwerhopat af et alt för stort förwåd af ämnen, för at ej hindra sin Utgifware i det wal och skonsamhet, hwarmed de böra framställas för Allmänhetens ögan. Wårt Blad, hwilket, som förut sagt är, har til affigt at gagna och behaga Lärfare af alla särkilta Stånd och särkiltd smok, kommer således at innehålla saker af alla slag, såsom de wärtwärdigaste Ut- och Jarikes Tidningar, Bref, Reflexioner, Förslag, Anecdoter, små Poeter, Critiquer, m. m. Utom alt sådant, som wi sjelfwe samla och utarbete, och för hwars duglighet wi gjöra of ansvarige, tilbuda wi of, at utan betalning och oförfalskadt införa, hwad som hästf wäre Landemän behaga of tiffända*). At göra of förtjente af et sådant förtwende, onse wi för wår lyflosighet, at jämte en orubbelig tiffnads i akttagande om Författarnes namn, så mycket mindre uphäfwa of til granflare öfwer de skrifter, dem någon på eget ansvar wil låta införa, som Censurs ämbetet lånat för detta af

*) Då det inlämnas i Holmbergs Bokläda; öfwen som derslides emottages Kofficationer, til införande i detta Blad, emot lindrig betalning.

Faksimile af Stockholmspostens första nummer.

och hwars ägare och ledare han blef ett årtionde senare, »var och verkade han» — såsom Tegnér yttrat — »som *natio-nalwett*» och »slog de stora slagen, de blixtrande, för sanning, rätt och wett». I detta dagblad uttalade han politiskt frisinnaade åsikter, slöt sig i filosofiskt afseende till